

آینه

فرستان

سه توصیه توکلی در مواجهه با تحولات بازار ارز

● در گفت‌وگو با احمد توکلی، برجام به‌مثابه یک عامل رکود از نظر اقتصادی عمل کرد. تصمیم‌گیری‌ها را به تأخیر انداخت. این تأخیر به معنای ادامه وضع رکودی و از این حیث اثرش منفی بود. یک اثر شوک دیگر هم به اقتصاد وارد کرد. یعنی امید را به یاس مبدل کرد. لذا از حیث اقتصادی، می‌توان گفت که برجام قابل‌قبول نیست... در ایران دخالت از طرف عرضه ممکن نیست و هم‌اکنون که تعادل بازار ارز به‌هم خورده، باید از طرف تقاضا وارد بشویم. راه سومی هم وجود ندارد. البته عوامل غیراقتصادی بسیار تعیین‌کننده‌ای هم وجود دارند مثل اقدامات اعتمادبرانگیز. اینکه گفتم رئیس کل بانک مرکزی باید به سرعت عوض شود در این راستا بود. دراین‌باره دولت هرچه تأخیر کند فایده‌اش کمتر می‌شود. باید همان شبی که درباره شرایط ارزی تصمیم گرفتند سیف را عزل می‌کردند... پیشنهاد من این‌س بود که دولت باید سبیدی از کالاهای خوراکی را (که من البته معتقدم بهداشتی هم باید به آن اضافه شود مثل اول انقلاب که صابون و پودر لباسشویی به مردم می‌دادیم، بیماری‌های عفونی به شدت پایین آمد و مرگ‌ومیر از طریق بیماری‌های عادی کم شد)، در قالب کارت هوشمند به تهی‌دستان ارائه دهد تا مردم از فروشگاه‌های خاصی، مواد غذایی موردنیازشان را بخرند... پیشنهاد به دولت این است که بدون اتلاف وقت، مسئولان اقتصادی را تغییر دهد. اول در بانک مرکزی. بعد برآورد کنند و کسانی را که بیشتر مربوطاند، تغییر دهند... خبر دارم که آقای روحانی مقداری در این مورد تکان خورده (نظراتش دستخوش تغییر شده است) آقای روحانی یک توجهاتی به این مسئله پیدا کرده است که نمی‌توان امور را به بازار آزاد واگذار کرد. ولی برای تعقیب این نظر مجهز نیست. باید خودش را مجهز کند و کسانی را در صصاد اقتصادی اصلی بگذارد که این‌طور شیفته بازار آزاد نباشند.

پرسش و پاسخ

اقتصاد نهادگرایی و نئوکینزی

● **محمد طبیبیان**: در غرب نهادگرایی جدید (چون نهادگرایی قدیم – ولسن، میچل– به‌دلیل نبود پویایی علامت‌منفی شده است) چیزی جز تکمیل و تکمله‌ای برای همان اقتصاد بازار آزاد نیست. مهم‌ترین افراد این مکتب یکی رونالد کوز و دیگری داکلاس نورث هستند که کار نورث بیشتر تعریف نهادهاست و تأکید بر اینکه نهادها متفاوت از تشکیلات هستند. تأکید کوز بر نحوه شکل‌دهی هزینه مبادله بر ناکارایی بازارهاست و هزینه مبادله هم از دید این‌ مکتب خلاف آن چیزی است که مدعیان داخلی می‌پندارند. پیشنهاد این مکتب هم این است که اگر حقوق مالکیت بر همه چیز ازجمله محیط زیست دقیق تعریف شود، بازارها به کارآمدی منابع را تخصیص می‌دهند. این مکتب در دهه ۷۰ ظاهر شد و هم‌اکنون دستاوردهای آن از جمله قضیه موسوم به قضیه کوز بخشی از اقتصاد متعارف است (در کتاب‌های اقتصاد خرد پیشرفته ملاطفه کنید) لیکن نهادگرهای وطنی اکثرا کمونیست‌های رقیق شده بودند و فقط پشت این مفهوم پنهان شدند تا از همان سرچشمه بهره گیرند. دلیل اینکه هرگز حاضر نشدن به‌جز کلی‌گویی مبهم به همان دو پرسش اولیه اینجانب جواب بدهند نیز همین موضوع است... برخی از مسئولان اقتصادی دولت جدید گفته‌اند که نئوکینزین هستند، بسیار خندیدم بگذارید امتحان کنیم که آیا اصولا متوجه هستند در چه بابی صحبت می‌کنند؟ ایشان را به چالش دعوت می‌کنم که یک فصل از کتاب اقتصاد کلان سارجنت را از رو بخوانند و تشریح کنند. متأسفانه این گروه‌ها و طرفدارانشان که ایجاد سردرگمی فکری را راهی می‌دانند به‌سبب مسئولیت‌گریزی یافته‌اند نه نهادگرا هستند، نه نئوکینزی و نه چیز دیگر.

اطلاعات

کی شعرتر انگیزد خطر که حزین باشد؟

● **محمد جواد حبیبی کرمانی**: نمی‌دانم از کجا شروع کنیم و از کدام درد و علاج و کدام درد بگویم؟... درهای تلمبارشده به مدت ۴۰ سال از نخستین روزهای انقلاب تا به امروز... بلکه بهتر بگویم: دردهای تلمبارشده از آغاز مشروطیت تاکنون... چراکه گویا ما هنوز در حدود مشروطیتیم و گویی هنوز مشابه «فصل عدوها»ی آن دوران که به شهادت شیخ فضل‌الله نوری و نوپس‌تن مجلس و شهادت صوراسرافیل و ملک‌المتکلمین ... و ... و سرانجام به ظهور رضاشاه پهلوی و دوران اختناق ۲۰ساله و ۳۷ سال سلطنت پهلوی دوم انجامید همچنان وجود دارد... چراکه وارث این تاریخ پرتلاطم و پرآذند و پرفرازونشیسیم... این حالت خطرناکی است که از «پهاجم» آینده سر می‌زند... وقتی مردمی به آینده‌ای روشن و پرامید چشم بدوزند، نشاط می‌یابند و در جان و تشنان نیرو می‌گیرند، ولی اگر نگران آینده باشند، حالت اضطراب و دلهره و حتی یاس و ناامیدی – که کفر است– پیدا می‌کنند و در ذهن و اندیشه به‌جای آینده‌نگری، واپس‌گرا می‌شوند...

politics@sharghdaily.ir

شرق: وزیر کشور، روز گذشته نشستی خبری با حضور خبرنگاران داخلی و خارجی برگزار کرد و به سؤال‌های آنان پاسخ گفت. عبدالرضا رحمانی‌فضلی در ابتدای این نشست گفت: «اولین اولویت ما برای امسال موضوع امنیت است و آن را یک موضوع اصلی می‌دانیم و در ادامه آن بحث وحدت را مطرح می‌کنیم. در حوزه سیاسی هم بحث مشارکت کماکان در دستور کار بوده و هست». او افزود: «به انتخابات مجلس آتی نزدیک می‌شویم. ملاحظاتی داریم که درباره آن با احزاب و چهره‌ها صحبت می‌کنیم. تمام تلاش وزارت کشور بر این استوار است که فضایی بانشاط، امن و کارآمد ایجاد کنیم. ماده ۱۳ احزاب تأکید کرده شرایط لازم را برای تجمعات فراهم کنیم. تجمعات باید با توجه به ویژگی‌های قانونی که هر جمعی مکان، مسئول و شعارهایش کاملا مشخص باشد برگزار شود؛ تاکنون ما درخواست مشخصی نداشته‌ایم. اگر این درخواست شود ما بررسی می‌کنیم.

وزارت کشور با برگزاری تجمع بدون مجوز مخالفت است

خبرنگار «شرق» از وزیر کشور پرسید: «کمیسون شوراهای مجلس لایحه‌ای تدوین کرده که محل برگزاری تجمعات در کنار مجلس باشد و نیازی هم به مجوز ندارد. این در حالی است که دولت هم مصوبه‌ای برای مکان‌های تجمع ابلاغ کرده است، رویکرد وزارت کشور به این ماجرا چیست؟» او در پاسخ گفت: «وزارت کشور طبق قانون شرایط برگزاری تجمع را فراهم کرده، اما با برگزاری تجمع بدون مجوز مخالف است، زیرا تجمعات باید با پذیرش مسئولیت هم همراه باشد، زیرا در غیر این صورت تجمع از کنترل خارج می‌شود. اما اگر این موضوع به قانون تبدیل شود وزارت کشور آن را اجرا می‌کند، ولی یقین دارم مجلس به این طرح رأی نمی‌دهد. ما با نفس این کار مخالفیم، چون آیین‌نامه تجمعات اعتراضی در دولت تهیه شده است و تجمع بدون مجوز هم از کنترل خارج خواهد شد».

او همچنین در پاسخ به این پرسش که آیا تجمعاتی که قرار است وزارت کشور به آنها مجوز دهد، فقط مختص احزاب است، گفت: «قانون می‌گوید تشکل‌ها و احزاب می‌توانند درخواست مجوز کنند. مردم در هر صفی که هستند، اتحادیه دارند و از آن طریق اقدام می‌کنند، ما مجبوریم هر نوع جمعی را با قبول مسئولیت افرادی مثل صنوف، احزاب و اتحادیه‌ها برگزار کنیم.»

اعتراضات سازمان یافته نبود

وزیر کشور همچنین درباره اینکه آیا اعتراضات چند ماه اخیر سازمان‌یافته بوده است یا خیر، افزود: «ما هر اعتراض را به‌صورت مستقل بررسی کردیم و به نتیجه رسیده‌ایم شرایطی ایجاد شده است که بهره‌برداران یک حوزه پس از اینکه مطالباتشان به نتیجه نرسیده و رضایت به دست نیاوردند، به خیابان‌ها آمدند، مثل بازاری‌ها، کامیون‌داران یا همین مسئله اخیر اما اگر به‌صورت پیوسته اعتراضات را بررسی کرده و ریشه‌های اجتماعی و سیاسی آن را دنبال کنیم، به نتیجه متفاوتی می‌رسیم». او با اشاره به اینکه در حوزه‌های مختلف دچار ناکارآمدی، کمبود و مشکلات هستیم که بخشی از آن به نوسانات بازار ارز و بخشی از آن به‌دلیل پاسخ‌گویی در زمان لازم و همچنین عدم آفاق مردم برمی‌گردد، گفت: «ما هر وقت شرایط را برای مردم خوب توضیح دادیم، با همراهی مردم مواجه شدیم. تاکنون به این نتیجه نرسیده‌ایم که یک گروه سیاسی خاص یا عده مشخص در موضوعی افراد را به‌صورت سازماندهی‌شده تحریک و تهییج کرده باشد. وزارت کشور، وزارت اطلاعات، نیروی انتظامی، سپاه و قوه قضائیه به این نتیجه نرسیده است». عبدالرضا رحمانی‌فضلی با اشاره به اینکه نباید کاری کرد که مردم به مسئولان بی‌اعتماد شوند، عنوان کرد: «سیاه‌نمایی، تخریب‌ها و تهمت‌ها موجب ناامیدی مردم می‌شود. جنگ روانی زیادی علیه کشورمان به راه افشاده، بنابراین ما باید در داخل کشور با اتحاد و انسجام داخلی رضایت مردم را جلب کنیم، همه باید تلاش کنیم جامعه را به نوعی هدایت کنیم که در برابر دشمن انفعال نداشته باشیم، البته این به معنای عدم مطالبه جامعه نیست، ما اعتراضات مردمی را به رسمیت می‌شناسیم، چهار روز موضوع کامیون‌داران را داشتیم که برخی هم به اقدامات خلاف امنیت عمومی دست زدند، ولی ما برخورد سختی نداشتیم و در پایان کامیون‌داران را افاق کردیم.»

او در پاسخ به این پرسش که آیا کارشناسان وزارت اطلاعات در رابطه با بازتولید اعتراضات دی‌ماه اطلاعاتی دارند یا خیر گفت: «من نتسبیم آقای علوی جایی گفته باشند که ما در دی‌ماه کم‌کاری کردیم، من صراحتا می‌گویم چنین چیزی نگفته است. نه فقط آقای علوی، سپاه و استانداران و کارشناسان مدام وضعیت امنیتی را تحلیل می‌کنند. خیلی از موارد کنترل می‌شود، اما تعدادی هم بروز پیدا می‌کنند. می‌گویند مصلحان و بازنشتگان اگر تأمین نشوند فضای بین مردم مناسب نخواهد بود، خب ما این بحث‌ها را می‌بریم در دولت و درباره آن بحث و اقدام می‌کنیم.»

وزیر کشور افزود: «کزارشی که آقای علوی دادند می‌گوید هیچ‌کدام از اعتراضات اخیر ساماندهی‌شده نیست. الان می‌گویند نیست قبلا هم همین را می‌گفتند. موردی و مصادقی که عده‌ای جایی

سیاست

وزیر کشور درباره اعتراضات اخیر بیان کرد:

به نتیجه نرسیدیم که گروه یا جریان سیاسی افراد را تهییج کرده باشند

محسن مهدی بلوریان، فارس

را گرفتیم ولی مردم شهرهای غربی تحصن کردند، ادامه داد: «ما نمی‌خواستیم کولبران و خرده‌فروشان را نادیده بگیریم بنابراین طرحی با همکاری سایر و شرق کشور داریم که در شرق بیشتر است. من با مسئولان درجه اول کشور افغانستان گفت‌وگو داشتیم و علاوه بر وزارت کشور، ستاد کل هم ارتباطاتی دارند. آنها در تأمین امنیت مرزهای خود مشکل دارند. ما پاسگاه ساختیم، نیرو نداشتند بگذارند آنجا. مواد مخدر، پناهندگان و اشرار در مرزها وجود دارد. بیش از ۷۰ درصد مواد مخدر، ۸۰ درصد مهاجران و ۹۰ درصد اشرار از مرز پاکستان می‌آیند، منطقه شرقی ما منطقه پرخطری است». رحمانی‌فضلی با اشاره به طرح‌های حمایتی ایران از افغانستان در حوزه کاهش مواد مخدر، افزود: «من سه سال است که می‌گویم افغانستان دارای امنیت و توسعه می‌تواند جلوی قاچاق مواد و مهاجر را بگیرد. پیشنهاد به سازمان ملل دادیم به عنوان کشت جایگزین یا معیشت جایگزین، عده‌ای قاچاقچی و کلاهبردار و خرده‌فروش هستند که با مواد مخدر روزگار می‌گذرانند. ما گفتیم حاضریم با سازمان ملل و افغانستان محصول کشاورزی را ایجاد کنیم، بازارش را بسازیم و قول بدیم دوبرابر درآمد مواد مخدر درآمد ایجاد کنیم. در سازمان ملل تصویب شد؛ اما همه کسانی که در عرصه بین‌الملل از مواد مخدر سود می‌کنند، نگذاشتند این طرح اجرا شود». او درباره آخرین پیگیری‌ها برای آزادی سعید براتی، از سربازان روه‌ده‌شده کشورمان، گفت: «از طریق مجاری رسمی و غیررسمی با پاکستان پیگیر موضوع هستیم. اخیرا عکسی از سعید براتی منتشر شده است و خانواده‌اش این عکس را تأیید کردند. ما مذاکرات را ادامه می‌دهیم و پیگیر هستیم تا وی آزاد شود. طرف مقابل شروطنی برای آزادی این سرباز بیان نکرده است».

وزارت کشور مخالف تقسیمات کشوری است

رحمانی‌فضلی درباره برنامه وزارت کشور در تقسیمات کشوری، عنوان کرد: «ما ۱۵۰ مورد تقسیمات کشوری به دولت برده‌ایم که بر اساس این طرح‌ها ۴۰ شهر جدید ایجاد شده است. در موضوع کارزون ما استعلام‌های امنیتی داریم و همه این استعلام‌ها به ما بیان کرد که مشکلی وجود ندارد ما در فرایند اجرا عواطف و احساسات مردم برانگیزته شد. ما در ابتدای آغاز اعتراض‌ها مدیرکل تقسیمات کشور را به کارزون فرستادیم و صحبت‌های مردم را شنید و مسائل مطرح‌شده در این طرح برطرف شد اما من باز هم احتیاط کردم و طرح را به دولت نبردم اما اتفاقات کارزون رخ داد که این اتفاقات موجب تأسف و تأثر شد. ما اگر به قطعیت برسیم که همه از اجرای این طرح راضی هستند طرح را اجرا می‌کنیم وگرنه منتظر می‌مانیم که رضایت همه جلب شود. وزارت کشور اصلا موافق تقسیمات کشوری نیست زیرا تقسیمات کشوری می‌بورد در دولت قبل مشکلات زیادی ایجاد کرده است. ما در دولت دوازدهم فقط طرح‌های اولویت‌دار را اجرا کردیم.»

به کولبران، تخفیف سود بازرگانی می‌دهیم

او در مورد سازوکار حل مشکل کولبران گفت: «کولبری یک شبکه بزرگ است. در زمان تحریم اجازه داده شد برخی کالاها از مناطق مرزی وارد کشور شود که این کار ادامه یافت و به شبکه بزرگ تجاری تبدیل شد. در این موضوع ۹۰ درصد کالاها از داخل خاک عراق وارد کشورمان نمی‌شود؛ یعنی کالاها به عنوان کالای ترانزیتی به عراق وارد می‌شود و سپس این کالاها از طریق کولبران به کشور برمی‌گردد چون کالاهای ترانزیتی حقوق گمرکی پیگیر این تخلفات هستیم و ناچا این رسیدگی‌ها را انجام می‌دهد و ماهانه حتی حکم اخراج، زندان، تقلیل درجه و بازداشت دارد. البته ناچا دستگاه زحمت‌کش است و روزانه ۴۰۰ هزار مراجعه‌کننده دارد که ممکن است در این بین تخلفی هم انجام شود؛ به هر حال ما به تخلفات رسیدگی می‌کنیم».

فرماندها

ما هر اعتراض را به‌صورت مستقل بررسی کردیم و به این نتیجه رسیدیم شرایطی ایجاد شده است که بهره‌برداران یک حوزه پس از اینکه مطالباتشان به نتیجه نرسیده و رضایت پیدا نکنند، به خیابان‌ها آمدند، مسئله اخیر آب اما اگر به‌صورت پیوسته اعتراضات را بررسی کرده و ریشه‌های اجتماعی و سیاسی آن را دنبال کنیم، به نتیجه متفاوتی می‌رسیم». او در مورد مجازات برسانید، او افزود: «ما با اوهییم فرایند رسیدگی به پرونده‌ها کاهش باید. قرار شده بعضی موضوع‌ها احصا و فرایند بررسی‌ها کوتاه شود؛ چراکه بعضی موضوعات است که مطرح و جامعه برخوردار می‌شود اما اجرای حکم آن‌قدر دور است که وقتی اجرا می‌شود، دیگر آن باززدنگی را ندارد».
پیگیر آزادی سرباز «سعید براتی» هستیم
وزیر کشور درخصوص برنامه همکاری ایران با اروپا در موضوع پناهندگان و مواد مخدر در صورت پایان‌یافتن برجسام، گفت: «همکاری ما با اروپا در حوزه پناهندگان و مواد مخدر یک جانبه است. ما امسال هزار درگیری در حوزه مواد مخدر داشتیم. من جای دیگر هم گفته‌ام؛ اگر ۲۴ ساعت چشم خود را ببندیم، دو هزار تن مواد مخدر و یک میلیون پناهنده از مرزهای غربی‌مان گذر می‌کنند. در زمان تحریم به ما حتی سک موادیاب و دستگاه ایکیس‌ری نمی‌دادند».
او افزود: «ما به اروپا و سازمان‌های بین‌المللی گفته‌ایم به ایران کمک نکنید بلکه به مهاجران داخل ایران یا کل کشور افغانستان کمک کنید تا مشکلات آنها حل شود. در حمله اخیر به پاسگاه مرزی ما در شرق کشور فقط ۲۰ کلوله آبربی جی هفت به سمت ما شلیک شد. مهاجمان با ماشین‌های دید در شب حرکت می‌کنند، ما سه سال پیش گفتیم که قاچاقچیان با تورپیست‌ها در حال همکاری هستند اما اکنون سازمان‌های بین‌المللی به نتیجه ما رسیدند. نهادهای بین‌المللی در قبال مبارزه ایران با مواد مخدر یا در مسئله پناهندگان به ما دلتان بخواهد تشویق‌نامه دادند ولی ما گفته‌ایم

این تشویق‌ها مشکلی را حل نمی‌کند».

وزیر کشور در ارتباط با موضوع ایمن‌سازی مرزها نیز عنوان کرد: «ما این مشکل را در مرزهای غرب و شرق کشور داریم که در شرق بیشتر است. من با مسئولان درجه اول کشور افغانستان گفت‌وگو داشتیم و علاوه بر وزارت کشور، ستاد کل هم ارتباطاتی دارند. آنها در تأمین امنیت مرزهای خود مشکل دارند. ما پاسگاه ساختیم، نیرو نداشتند بگذارند آنجا. مواد مخدر، پناهندگان و اشرار در مرزها وجود دارد. بیش از ۷۰ درصد مواد مخدر، ۸۰ درصد مهاجران و ۹۰ درصد اشرار از مرز پاکستان می‌آیند، منطقه شرقی ما منطقه پرخطری است». رحمانی‌فضلی با اشاره به طرح‌های حمایتی ایران از افغانستان در حوزه کاهش مواد مخدر، افزود: «من سه سال است که می‌گویم افغانستان دارای امنیت و توسعه می‌تواند جلوی قاچاق مواد و مهاجر را بگیرد. پیشنهاد به سازمان ملل دادیم به عنوان کشت جایگزین یا معیشت جایگزین، عده‌ای قاچاقچی و کلاهبردار و خرده‌فروش هستند که با مواد مخدر روزگار می‌گذرانند. ما گفتیم حاضریم با سازمان ملل و افغانستان محصول کشاورزی را ایجاد کنیم، بازارش را بسازیم و قول بدیم دوبرابر درآمد مواد مخدر درآمد ایجاد کنیم. در سازمان ملل تصویب شد؛ اما همه کسانی که در عرصه بین‌الملل از مواد مخدر سود می‌کنند، نگذاشتند این طرح اجرا شود». او درباره آخرین پیگیری‌ها برای آزادی سعید براتی، از سربازان روه‌ده‌شده کشورمان، گفت: «از طریق مجاری رسمی و غیررسمی با پاکستان پیگیر موضوع هستیم. اخیرا عکسی از سعید براتی منتشر شده است و خانواده‌اش این عکس را تأیید کردند. ما مذاکرات را ادامه می‌دهیم و پیگیر هستیم تا وی آزاد شود. طرف مقابل شروطنی برای آزادی این سرباز بیان نکرده است».

به جای تویت، مسائل را فرماندهی می‌کنم

رحمانی‌فضلی در مورد تخریب‌هایی که علیه او انجام می‌شود، عنوان کرد: «من باغچه‌ای در فشن دارم، به فشن. این باغچه ۹۷ متر است و من آن را به قسط خریدم. آنجا ۲۰۰ واحد وجود دارد که فقط باغچه مرا خراب کردند که من اعتراض کتبی خود را اعلام کردم و البته تابع قانون هستم اما رسانه‌ها کاخ‌ها و ویلاهایی تحت عنوان عمارت رحمانی‌فضلی نوشتند».

او در ادامه افزود: «رسانه‌ها نوشتند که رحمانی‌فضلی با هوایمی اختصاصی سفر می‌کند در حالی که سفرهای من با هوایبمای نیروی انتظامی انجام می‌شود که هیچ هزینه‌ای از ما نمی‌گیرد. در مورد تشریفات هم نیروی انتظامی می‌گوید تشریفات سفر جزء وظایف نهامت ولی من از هر ۱۰ روز یکی دو مورد بیشتر اجازه تشریفات نظامی ندادم». وزیر کشور در پاسخ به این پرسش که چرا شما برخلاف سایر مدیران دولتی در فضای مجازی فعالیت ندارید، گفت: «من در بحران‌ها فرماندهی را بر عهده دارم. تا ساعت سه شب که مردم خرمشهر به خانه‌های خود رفتند، نخوابیدم زیرا در این مسائل حتما باید با نیروی انتظامی و سایر نیروها در هماهنگی باشیم. حالا عده‌ای علاقه دارند تویت کنند اما من عاشق درام مسائل را فرماندهی کنم.

علاوه بر این من از مرزها بازدید دارم و در نشست‌های استانی هم حضور پیدا می‌کنم. اختیارات تمام هم به معاونان دادم زیرا در غیر این صورت نمی‌شود وزارت کشور را اداره کرد».

بسیاری از این فیلم‌ها فضای مجازی چندسال مصرف است

او درخصوص تصاویری از نیروی انتظامی در فضای مجازی که اقدام به تخریب اموال عمومی می‌کنند، گفت: «فرمانده نیروی انتظامی در توضیح این موضوع گفته است وقتی برای دستگیری وارد عمل می‌شویم مثل آتش‌نشانی که برای خاموش‌کردن آتش می‌روند، ممکن است شیشه‌ای هم شکسته شود. پلیس هم وقتی برای بازداشت افراد مجرم می‌رود، مجبور به شکستن شیشه مغازه شده. البته بسیاری از این فیلم‌های فضای مجازی چندسال مصرف است».او همچنین در مورد برخورد با مأموران متخلف ناجا، افزود: «در هر دستگاه اجرائی خواسته یا ناخواسته اتفاقی می‌افتد که مورد تأیید آن دستگاه نیست. ما در وزارت کشور پیگیر این تخلفات هستیم و ناچا این رسیدگی‌ها را انجام می‌دهد و ماهانه حتی حکم اخراج، زندان، تقلیل درجه و بازداشت دارد. البته ناچا دستگاه زحمت‌کش است و روزانه ۴۰۰ هزار مراجعه‌کننده دارد که ممکن است در این بین تخلفی هم انجام شود؛ به هر حال ما به تخلفات رسیدگی می‌کنیم».

ادامه از صفحه اول

چه شد آن امید فراوان؟

اکنون نیز ترامپ با به‌کارگرفتن وزیران و کارگزارانی که از خودش تندروتر هستند و با به راه‌انداختن تبلیغات وسیع، درحالی‌که ایران به همه تعهدات هسته‌ای خود طبق برجام عمل کرده است، با حمایت از تانیاهو که در جهان دوره افتاده و علیه ایران تبلیغ می‌کند، به بهانه اینکه اکنون ایران به‌جای تهدید اتمی موجودیت اسرائیل را با تولید و آزمایش و تبلیغات موشکی تهدید می‌کند و این کار با «روح برجام» منافات دارد، بدون توجه به اینکه اسرائیل عملا ده‌ها بمب اتمی و تهدیدهای بالقوه آن را در اختیار دارد، خروج غیرمسئولانه خود را از برجام اعلام کرده است. در سوی مقابل، اکنون که با چرخش باورکردنی رهبر کر، شمالی، برای خود احساس اعتبار بیشتری می‌کند، برای ایران ۱۲ پیش‌شرط برای مذاکره قائل شده است و در ایران هم دعوت به مذاکره با آمریکا، پذیرفته نشده است. در چنین شرایطی که دیگر از هجوم شتابان شرکت‌های غربی و شرقی خبری نیست و در شرایطی که اصولگرایان مجلس رسیدگی به لایحه پیوستن به کنوانسیون منع مبادلات بانکی به قصد پول‌شویی یا کمک به تروریسم (FATF) را معلق کرده‌اند، فرانسوی‌ها خروج شرکت‌های جاقافتاده و سودآور خودشان را به بهانه اینکه سود آنها قابلیت انتقال بانکی ندارد، اعلام کردند. اینکه اروپاییان با خروج آمریکا از برجام مخالفت کرده‌اند و رقابت‌ها و مشکلاتی با آمریکا دارند، اما در رابطه با ایران گویی مایل هستند بدون آنکه امتیازی داده شوند، ایران را به تعهدات برجامی بایبند کنند. نخست‌وزیران انگلیس و آلمان و رئیس‌جمهوری فرانسه قبلا هم با دعوت از برنامه موشکی ایران، رابطه و مبادلات جدی را به رفع تهدید نسبت به موجودیت اسرائیل اعلام کرده بودند. اکنون که جنگ در یمن شدت یافته و در سوریه هم عملیاتی از سوی نیروهای آمریکا با اسرائیل انجام شده است، باید دید در صورت تداوم این روند دولت چه سیاسی را در پیش خواهد گرفت.

وبلای لواسان و آفت عدالت‌خواهی

با کنارهم‌گذاشتن این چند نکته تامل‌برانگیز از یک سو و توجه به این نکته که در سالیان گذشته «حربه افشاگری» بارها و بارها نه با هدف اصلاح امور بلکه با هدف از میدان به‌درکردن رقبا مورد استفاده برخی رسانه‌ها و تشکل‌های سیاسی قرار گرفته است، نمی‌توان این ادعا را بی‌پایه تلقی کرد که با هدف ایجاد فضایی خاصی پشت این «رسانه‌ای‌کردن» قرار دارد و هدف فقط عدالت‌خواهی و تلاش برای رسیدن به جامعه‌ای سالم و بدون رانت نیست. عدالت آرمانی والا و مقدس و عدالت‌خواهی صفتی ارزشمند و شایسته احترام است، اما به همان میزان تقدس و اعتبار این عبارات، باید کوشید ساخت عدالت‌خواهی آلوده شائبه نشود و اهداف و اغراض سیاسی، حکمران میدان نباشند. امروز همه عدالت‌خواهان ایرانی اگر قصد استفاده ابزاری از عبارت «عدالت‌خواهی» را ندارند، باید در قالب یک فراخوان بزرگ ملی آماده همراهی با یکدیگر باشند و در قدم اول با ساماندهی یک گفت‌وگوی ملی برای رسیدن به توافق و تفاهم در معنی عدالت و عدالت‌خواهی همراهی کنند. آنان باید عدالت‌خواهی را یک حق و یک رسالت برای همگان بدانند و از حق عدالت‌خواهی همه اولین محک شناخت عدالت‌خواهی اصلی و بدلی از یکدیگر، شکستن انحصار در بازارِ خواست عدالت است. در این صورت مشخص می‌شود که قلمش عدالت برای صاحبان کدام سلیقه سیاسی هدفی والا و برای کدام گروه‌ها وسیله‌ای برای کسب قدرت سیاسی است.

اتهام به قوچ‌های پیر!

«کاهش قابل ملاحظه معضل اودگی هوا و حرکت به سمت شرایط متعارف زیست‌محیطی در کلان‌شهرها تا پایان دولت دوازدهم، شناسایی کانون‌های داخلی بزرگ‌دها به‌عنوان یکی از مخلوقات توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می‌رسد تمامی این چهار محور منتج از دخالت بیش از حد عامل انسانی در تخریب توسعه‌ناپایدار و مهار و تثبیت آن به نحو مقتضی، ساماندهی وضعیت پسماند در کلان‌شهرها و شهرهای اولویت‌دار مناطق شمالی و پاکسازی این مناطق، تخصیص و تأمین حقابه‌های زیست‌محیطی تالاب‌ها، دریاچه‌ها و رودخانه‌های کشور به نحو معقول». به نظر می